

Храмъ-тъ на св. Георгіа бѣше създаниъ како-
то и другы-ты церкви по гръцкѣ архитектурѣ, по-
добрѣ може да ся нарече зидство на восточнѣ-тѣ
церкви; то бѣше четвъртилъ зидъ съ тѣмни сводове
и съ купола (кубе) на четири стълпова, покрито
съ медни-позлатени листа. Стѣни-ты отвѣтрѣ
бѣхѣ покриты съ разни изображенія отъ святы иконы; — издѣлано и позлатено тезилю предъ ол-
таря. Отънъ подъ сгрѣхъ-та бѣхѣ написани па
около священни ликове на патріархи, пророци и
великомученици. Отъ источнѣ-тѣ странѣ бѣше
прустъ, кой-то водяше па полянѣ-та; тукъ близо
до стѣнѣ-тѣ имаше издигнато царско мѣсто, отъ
дѣто явявахъ па народа съборни-ты рѣшенія.

Приводъ отъ Велтмана.

1. Древни ти Бѣлгаре.

По старо врѣмя Бѣлгаре-ти были прочутѣ
толкози за дѣрзость-тѣ и юначество-то, колко-то-
и за гостопріемство-то си, кое-то сѫ провляли въ
богаты-ты си колибы. Едноврѣмяшни-ти историци
имъ давали всякога за свойство имена-та: храбри,
непобѣдими, горделиви, жъстоки, гладни за бой.
Всякога, кога-то имали да ся бїйтъ свързвали ся
едно друго съ клѣтва, какъ ще ся бїйтъ вѣро-
додѣ-то навѣйтъ, или додѣ ся изгубѣйтъ до единъ.
Тѣхна-та веселба и тѣхна-та игра были, кога сѫ
имали бой; голѣмо-то имъ юначество было да сто-
їтъ на срѣща, колко-то и да сѫ онуждени да ся